

ໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດທີ 11 ມີນາ 2018 (03- 11- 2018)

ຜູ້ປົ່ນປົວຮັກສາຂອງເຮົາ

ເມື່ອໃດທ່ານມີຄວາມເຫລື້ອມໃສການບູຮານະຊ້ອມແປງຂຶ້ນໃໝ່?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວທີ່ສາມາດຟື້ນຟູເຮົາຂຶ້ນໃໝ່ແລະເຮັດໃຫ້ເຮົາສົມບູນແບບ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ງານສິລປະຄືຮູບແຕ້ມໂມນາລີຊາ ຂອງດາວິນຊີລີໂອນາໂດ ແລະເຂົ້າແລງຄາບສຸດທ້າຍ ແມ່ນເປັນສາກທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄຸນຄ່າຜົນງານອັນຍິ່ງໃຫ່ງ, ແຕ່ຄົນສ່ວນຫຼາຍບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນພາບຄວາມສັດທາເຫລື້ອມໃສ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກອັນທີ່ ດາວິນຊີວາດຮູບຕອນທຳອິດ. ໂມນາລີຊາທຳໃຫ້ບໍ່ເປັນທີ່ໜ້າເພິ່ງພໍໃຈຕລອດເວລາເພາະໃຊ້ສີນ້ຳມັນຂັດເງົາໃນຮູບນັ້ນ. ຕົ້ນສະບັບບອກລາຍລະອຽດດີທີ່ສຸດດຽວນີ້ແມ່ນຖືກປິດບັງໄວ້. ເຂົ້າແລງຄາບສຸດທ້າຍມີການທຳໃຫ້ຫລຸດໂທດທີ່ສົມຄວນທີ່ຈະໄດ້ຮັບດ້ວຍຄວາມອົບອຸ່ນ. ໃນຕອນແລງ, ຊ່າງທາສີມີຈຸດປະສົງດີພະຍາຍາມທຳຄວາມສະອາດມັນແລະທາສີໃໝ່ ໃນການທຳນັ້ນ, ເຂົາປົກປິດງານວາດຕົວຈິງຂອງດາວິນຊາ. ການສ້ອມແປງໃຫ້ຄົນສູ່ສະພາບເດີມແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການເມື່ອພວກເຮົາຕ້ອງການໃຫ້ງານສິລປະກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມ.

ເມື່ອເຫຼືອໄວ້ແຕ່ຕົວມັນເອງ, ວັດຖຸປະສົງເຊັ່ນງານສິລປະ, ເຮືອນ, ແລະຮິດເກົ່າທີ່ເສັງສີແລະເຄື່ອງອາໄລແລະພວກເຮົາຄືກັນ. ເມື່ອເບິ່ງສະພາບຕົວເຮົາເອງ, ພວກເຮົາໄດ້ບ່າຍບຸ່ງງອກຈາກຈຸດປະສົງແລະແຜນການອັນງແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງເຮົາ. ພວກເຮົາລະສາຍຕາຂອງເຮົາອອກຈາກພຣະອົງ. ພວກເຮົາຍັງຕໍ່ວ່າສົມທຽບພຣະອົງຂະນະທີ່ລືມທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ກັບເຮົາ. ເວົ້າສັ້ນໆ, ພວກເຮົາຕ້ອງການການຢຽວຢາແລະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່.

ໃນພຣະທັມອົບພະຍົບ, ຊົນຊາດອິສຣາເອນສູນເສັງການໃສ່ໃຈຂອງເຂົາ, ພຣະເຈົ້າສຳແດງພຣະອົງເອງ ເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ເສີມສ້າງ. ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ປົ່ນປົວພວກເຮົາ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ອົບພະຍົບ 14:29-31

²⁹ ແຕ່ຝ່າຍອິສຣາເອນໄດ້ພາກັນຢ່າງໄປເທິງດິນກາງທະເລ ໂດຍມີກຳແພງຕັນໄວ້ທັງຂ້າງຊ້າຍແລະຂ້າງຂວາ ³⁰ ໃນມື້ນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຜິດຊ່ອຍຊາວອິສຣາເອນໃຫ້ພົ້ນຈາກເງື່ອມມືຂອງຊາວເອຍິບ ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ເຫັນຊາວເອຍິບຕາຍຍູ່ຕາມທະເລ. ³¹ ເມື່ອຊາວອິສຣາເອນໄດ້ເຫັນການກະທຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳຕໍ່ສູ້ຊາວເອຍິບ ພວກເຂົາກໍຢາກເຖິງແລະເຊື່ອຖືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກັບ ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

ທະເລແດງເປັນພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງການອັດສະຈັນທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນທີ່ຢືນຢັນການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງອອກຈາກການເປັນທາດໃນອີຍິບ. ເຫດການນັ້ນເໝືອນເປັນການຈັດວາງເຄື່ອງໝາຍສັນຍາລັກການໄຕ່

ຂອງພຣະເຈົ້າໃນພຣະຄັມພິເດີມ. ພຣະທັມເອຊາຢາຂຽນໄວ້ວ່າ: " ທ່ານບໍ່ແມ່ນບໍ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ທະເລແຫ້ງໄປ ຄືນ້ຳຂອງ
ມະຫາສມຸດໃຫຍ່ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ບ່ອນເລິກຂອງທະເລເປັນຫົນທາງເພື່ອໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ໄຖ່ໄວ້ແລ້ວຍ່າງຜ່ານໄປ

ສະນັ້ນ ຜູ້ທີ່ໄຖ່ໄວ້ແລ້ວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກັບມາແລະຮ້ອງເພງມາໃນເມືອງຊີໂອນ ຄວາມຊື່ນບານເປັນນິດ
ຈະຢູ່ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊື່ນບານແລະຄວາມຍິນດີ ຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະການໄວ້ທຸກ
ຈະໜີໄປ (ເອຊາຢາ 51: 10- 11). ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ເຫັນການສຳແດງຮີດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຜົນ
ປາກົດ, "ພວກເຂົາກຳເກງແລະເຊື່ອຖືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກັບໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ." ເມື່ອເຂົາເຖິງຝັ່ງອີກຟາກນຶ່ງ,
ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ຮ້ອງເພງສັດເສິນພຣະເຈົ້າສຳລັບການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນພັຍຂອງພຣະອົງ (ອີບພະຍົບ 15: 1- 18.) ບົດ
ເພງບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນການສັດເສິນແຕ່ຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນຊັຍຊະນະເໝືອພາຣາໂອ; ມັນຍັງເປັນອະນາຄົດຂ້າງໜ້າຕໍ່ຊັຍ
ຊະນະຂອງພວກເຂົາແລະການຮັບເອົາແຜ່ນດິນພັນທະສັນຍາ. ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະເຫັນ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເພງເຫຼົ່າ
ນັ້ນກໍຮ້ອງຢູ່ບໍ່ດົນ. ຄວາມຈິງ, ຄວາມປິຕິຍິນດີຂອງຊາວອິສຣາເອນປ່ຽນມາເປັນການຈິ່ມຕໍ່ວ່າຢ່າງໄວວາເມື່ອພວກ
ເຂົາປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມເປັນຈິງຂອງການເປັນອິສຣະຈາກເອຍິບຂອງພວກເຂົາ.

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນເລື່ອງຈິງຂອງຊົນຊາດອິສຣາເອນທີ່ເປັນເລື່ອງຈິງທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ເລື້ອຍທຸກວັນນີ້. ແທ້ຈິງ, ພວກເຮົາ
ພົບວ່າການທົດສອບຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາຈະເກີດຕາມອາຣົມພຽງຊົ່ວຄ່າວຂອງຄວາມຮູ້ສຶກມີຊັຍຊະນະ. ບໍ່ວ່າຈະ
ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນພວກເຮົາຍັງສາມາດຮ້ອງເພງສັດເສິນພຣະຮັສມີອັນບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ເຖິງວ່າເມື່ອພວກເຮົາປະ
ເຊີນໜ້າກັບຄວາມຮູ້ສຶກແຫ້ງແລ້ງ.

2. ອີບພະຍົບ 15: 22- 24

22 ຕໍ່ມາໂມເຊໄດ້ໃຫ້ຊາວອິສຣາເອນຕຽມຕົວອອກຈາກທະເລແດງໄປຍັງຖິ່ນກັນດານຊູເຣ ພວກເຂົາໄດ້ພາກັນຍ່າງຢູ່
ຖິ່ນກັນດານເຖິງສາມມື້ກໍບໍ່ພົບນ້ຳ. *23* ຄັນແລ້ວ ເຂົາກໍມາເຖິງບໍ່ນ້ຳຂົມແຫ່ງໜຶ່ງ ນ້ຳນັ້ນໄດ້ຂົມຫລາຍຈົນເຂົາຕື່ມບໍ່ໄດ້
ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ນ້ຳນັ້ນວ່າ ມາຣາ. *24* ປະຊາຊົນອິສຣາເອນໄດ້ພາກັນຈິ່ມຮ້າຍໂມເຊແລະຖາມວ່າ, "ພວກເຮົາຈະຕື່ມ
ຫຍັງ?"

ພຽງແຕ່ສອງສາມມື້ໃນການເດີນທາງ, ປະຊາຊົນຂອງຊົນຊາດອິສຣະເອນກໍເລີ້ມຈິ່ມແລະຕໍ່ວ່າ, ເຮັດໃຫ້ເຂົາໝົດ
ກຳລັງໃຈຍ້ອນບໍ່ມີນ້ຳດື່ມ. ເມື່ອຊົນຊາດອິສຣາເອນແນມເຫັນມາຣາໃນທີ່ຫ່າງໄກ, ພວກເຂົາຄິດວ່າທີ່ນັ້ນເປັນບໍ່ຮິເວນ
ທີ່ອຸດົມສົມບູນແລະເຂົາເຊື່ອວ່າບັນຫາຂອງເຂົາໄດ້ຖືກແກ້ໄຂໝົດແລ້ວ. ແຕ່ຄວາມຫວັງຂອງເຂົາຖືກທຳລາຍລົງໃນເວ
ລາອັນສັ້ນເມື່ອເຂົາພົບວ່ານ້ຳນັ້ນ " ຂົມ" (ບໍ່ເໝາະສຳລັບດື່ມ). ແຫລ່ງນ້ຳຫຼາຍບ່ອນຂົມແລະຕື່ມບໍ່ໄດ້ເພາະມີແຮ່ທາດ
ປະປົນຢູ່. ອັນນີ້ເປັນສິ່ງໜຶ່ງທີ່ບໍ່ເປັນໜ້າເພິ່ງພໍໃຈ; ມັນອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ. ປະຊາຊົນອິສຣາເອນ
ຕອບສນອງໃນທິດທາງແບບງ່າຍໆ ເໝືອນທີ່ພວກເຮົາເຮັດ ເມື່ອສິ່ງທີ່ເຮົາຄາດຫວັງບໍ່ເປັນໄປຕາມທີ່ເຮົາຕ້ອງການ:
ພວກເຂົາຈິ່ມຮ້ອງທຸກ. ພວກເຂົາຮຽກຮ້ອງຄວາມຕ້ອງການຈາກໂມເຊ, " ພວກເຮົາຈະກິນນ້ຳຢູ່ໃສ?" ໄວປານໃດທີ່ຜູ້
ເປັນວິຣະບຸຣຸດຄົນໜຶ່ງກັບກາຍມາເປັນຜູ້ຮັບເຄາະແທນຄົນອື່ນ!

ຂະນະທີ່ເຂົາຈິ່ມຕໍ່ສູ້ໂມເຊໂດຍກົງ ມັນເປັນການຕໍ່ສູ້ໂດຍກົງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ແຕ່ງຕັ້ງໂມເຊເປັນຜູ້ນຳພວກເຂົາ.
ໂມເຊໄດ້ເຫັນການເຊື່ອມຕໍ່ກັນນີ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ເມື່ອເວລາຕໍ່ມາຊາວອິສຣາເອນຈິ່ມກ່ຽວກັບບໍ່ມີອາຫານກິນ: "ພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ຍິນສຽງຈິ່ມທີ່ພວກເຈົ້າຍົກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ, ພວກເຮົາແມ່ນໃຜ? ຄຳຈິ່ມຕໍ່ວ່າຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຈິ່ມຮ້າຍຕໍ່ສູ້ເຮົາ
ແຕ່ໄດ້ຈິ່ມຮ້າຍຕໍ່ສູ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ." (ອີບພະຍົບ 16: 8). ໜ້າເສົ້າໃຈ, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຈິ່ມຕໍ່ວ່າເຖິງສິບ
ສອງຄັ້ງໃນຂະນະທີ່ເຂົາເດີນທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານໂດຍບໍ່ມີຈຸດໝາຍ.

ອັກຄະສາວິກໂປໂລໃຊ້ນິສັຍຈິມຂອງຊົນຊາດອິສຣາເອນເຕືອນສະຕິຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເມືອງໂກຣິນໂທໃນການປະພຶດຕິນໄປກັບຄວາມປາຖນາສິ່ງຊົ່ວ, ທີ່ບໍ່ມີນຫຼຸມນິຕາ, ແລະອື່ນໆອີກ. (1ໂກຣິນໂທ 10: 6-10). ພວກເຮົາເຮັດໄປຕາມຂະບວນການຈິມ, ຈິມບໍ່ຈັກຢຸດ, ແລະການຕໍ່ວ່ານັ້ນເປັນບັນຫາສຳຄັນທີ່ສຸດ, ເພາະມັນນຳໄປສູ່ຄວາມບາບ “ ທຸກຄົນຍັງເຮັດຢູ່.” ໂປໂລເວົ້າວ່າການຈິມເປັນເລື່ອງປົກກະຕິແທນທີ່ຈະຫຼີກລ້ຽງ.

ການຫົວນ້ຳຂອງຊົນຊາດອິສຣາເອນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາລືມຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີໃນການກ້າວຜ່ານທະເລແດງໂດຍຮິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ເຫັນໄດ້ແຈ່ມແຈ້ງລະຫວ່າງຄວາມເຊື່ອທີ່ເຂົາສະແດງອອກໃນການສັ່ຣເສີນຫຼັງຈາກຂ້າມຜ່ານທະເລແດງ ແລະຄວາມເຊື່ອເມື່ອເຂົາປະເຊີນໜ້າກັນສິ່ງທີ່ທ້າທາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສາມວັນຂອງການເດີນທາງຂອງພວກເຂົາ. ເປັນແນວຄວາມຄິດທີ່ສຳຄັນຢ່າງໜຶ່ງ. ຄວນບໍ່ທີ່ຊົນຊາດອິສຣາເອນຈະໄວ້ວາງໃຈພຣະເຈົ້າໃນການທຳງານໃນທຸກໆ ສະຖານາການເທິງພື້ນຖານຊື່ສຽງຂອງພຣະອົງ?

ມັນເປັນການຈິມຢູ່ພາຍໃນໃຈໂດຍຄວາມຮູ້ສຶກຫຼືຄວາມຄິດແທນຄຳເວົ້າ. ເມື່ອພວກເຮົາປ່ອຍໃຫ້ການຕໍ່ສູ້ແລະຄວາມສົງສັຍເປັນສາຍເຫດໃຫ້ເຮົາຕ້ອງຕໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າໃນທຸກສະພາບການຂອງເຮົາ. ພວກເຮົາມີຄວາມຮູ້ສຶກແບບດຽວກັບການປະພຶດຂອງຊົນຊາດອິສຣາເອນທີ່ເຮັດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ເມື່ອເຮົາປ່ອຍໃຫ້ຄວາມກັງວົນເຂົ້າມາຄອບງຳຊີວິດຂອງເຮົາ, ພວກເຮົາກໍປັກຕາໃສ່ແຕ່ສະພາບຂອງບັນຫາແທນທີ່ຈະປັກຕາໃສ່ການຈັດຫາໃຫ້ຂອງພຣະເຈົ້າ.

3. ອົບພະຍົບ 15: 25- 27

25 ໂມເຊຈຶ່ງອ້ອນວອນດ້ວຍໃຈຮ້ອນຮິນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ໂມເຊເຫັນທ່ອນໄມ້ອັນໜຶ່ງ ໂມເຊຈຶ່ງຈັບໄມ້ນັ້ນຖິ້ມລົງໃນນ້ຳ ນ້ຳກໍຈືດ ບໍ່ຂົມຄືເກົ່າ. ໃນທີ່ນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານກົດບັນຍັດໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ຊົງທົດລອງໃຈເຂົາຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍ. 26 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ຖ້າພວກເຈົ້າເຊື່ອຟັງເຮົາຜູ້ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຈຶ່ງເຮັດໃນສິ່ງທີ່ເຮົາເຫັນວ່າຖືກຕ້ອງ ເອົາໃຈໃສ່ເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດບັນຍັດຂອງເຮົາທຸກຢ່າງເຮົາກໍຈະບໍ່ລົງໂທດພວກເຈົ້າດ້ວຍ ໂຣກພັຍໄຂ້ເຈັບຕ່າງ ເໝືອນຢ່າງທີ່ເຮົາໄດ້ນຳມາລົງໂທດຊາວເອຍິບນັ້ນ ເຮົານີ້ແຫລະ ເປັນຜູ້ປົວພວກເຈົ້າໃຫ້ດີ.” 27 ຕໍ່ໄປພວກອິສຣາເອນກໍມາເຖິງ ເອລິມ ບ່ອນມີນ້ຳຄຳສືບສອງບໍ່ ແລະມີຕົ້ນອິນທະພະລຳເຈັດສິບຕົ້ນ ແລ້ວຕັ້ງຄ້າຍພັກເຊົາຢູ່ໃກ້ນ້ຳທີ່ນັ້ນ.

ອີກອັນໜຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ກັບຊາວອິສຣາເອນໃນການອັສຈັນທີ່ໄດ້ສຳແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະອົງບໍ່ພຽງແຕ່ມີຮິດອຳນາດນຳພາໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ສາມາດແລະປົກປັກຮັກສາເຂົາ. ຢິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ “ພຣະບັນຍັດແລະກົດບັນຍັດແກ່ເຂົາ.” ກົດບັນຍັດນີ້ໄດ້ປົວໂຣກພັຍໄຂ້ເຈັບ, “ ຖ້າພວກເຈົ້າເຊື່ອຟັງດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ,” ໂດຍປະຕິບັດຕາມຄຳສັນຍາ: ເຮົາຈະບໍ່ລົງໂທດດ້ວຍ ໂຣກພັຍໄຂ້ເຈັບ...” ພຣະຄັມພິເດີມມີຕົວຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ “ ຖ້າດັ່ງນັ້ນ” ຄຳສັນຍາ. ເຂົາພິສູດໄດ້ວ່າພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າໄຫຼຜ່ານຖ້າມກາງລູກທີ່ເຊື່ອຟັງຂອງພຣະອົງ.

ເຫດການນີ້, ສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກຽວຂ້ອງໂດຍສະເພາະຄວາມເຈັບປວດທີ່ເກີດຂຶ້ນ “ ສ້າງຄວາມເຈັບປວດໃຫ້ກັບຊາວເອຍິບ.” ແນ່ນອນຊາວອິສຣາເອນຈະມີການເຊື່ອມໂຍງກັນກັບການເຮັດໃຫ້ແມ່ນ້ຳນີ້ເຮກາຍເປັນເລືອດຂອງພຣະເຈົ້າ(ອົບພະຍົບ 7: 14- 25) ກັບນ້ຳທີ່ບໍ່ສາມາດດື່ມໄດ້ທີ່ມາຣາ. ຖ້າອິສຣາເອນຈະເຊື່ອຟັງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງລະມັດລະວັງ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ພົບນ້ຳທີ່ພຣະເຈົ້າຈັດຫາໃຫ້ເປັນນ້ຳຂົມເພາະພຣະອົງຊົງເປັນ “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທີ່ປົວເຈົ້າ.” ຊົງນາມຊື່ວ່າເຢໂຮວາຣາຟາ.

ຄຳສັບຣາຟາມີຢູ່ຫຼັກສືບເທື່ອໃນພຣະຄັມພິເດີມ; ທຸກຄັ້ງໄດ້ອ້າງອີງເຖິງ ການປົວແປງ, ການປົວປົວ, ຫຼືການຮັກສາ. ຊຶ່ງຈະຖືກນຳໃຊ້ຢູ່ເລື້ອຍໆກ່ຽວກັບການປົວປົວທາງດ້ານຮ່າງກາຍ. ທີ່ມາຣາ, ພຣະເຢໂຮວາຣາຟາກົດພຣະອົງເອງ

ຈະເປັນຕົ້ນກຳເນີດຂອງຄວາມຈິງທີ່ສົມບູນ. ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ມີຮິດອຳນາດປ່ຽນແປງປະສົບປະການຄວາມຂົມຂື່ນ
ໃນຊີວິດໃຫ້ກາຍມາເປັນຄວາມຂົມຂື່ນຍິນດີ.

ພຣະເຈົ້າຊົງຄວາມເມດຕາປົກປ້ອງຮັກສາປະຊາຊົນທີ່ມາຮາ, ແຕ່ທີ່ນັ້ນມີຫຼາຍເຮືອງລາວ. ພຣະເຈົ້າຊົງນຳພວກ
ເຂົາຈາກມາຮາ “ໄປເອລິມ, ບ່ອນມີນ້ຳຄຳສືບສອງບໍ່ ແລະມີຕົ້ນອິນທະພະລຳເຈັດສິບຕົ້ນ, ແລະຕັ້ງຄ້າຍພັກເຊົາຢູ່ໃກ້
ນ້ຳທີ່ນັ້ນ.” ຕົວເລກເຈັດແລະເລກສິບສອງ(ແລະຜົນຄູນຂອງຈຳນວນຕົວເລກເຫຼົ່ານັ້ນ) ເບິ່ງເໝືອນວ່າຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບ
ພຣະຄຳພີໄດ້ອະທິບາຍລະອຽດ. ເອລິມເປັນສະຖານທີ່ເຮັດທຸກຢ່າງໃຫ້ສຳເລັດສົມບູນ ເປັນຄ້າຍພັກທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ
ຫຼາຍແລະການບຳບັດຮັກສາຈາກພຣະເຢໂຮວາຮາຟາ.

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເມີນເສີຍຕໍ່ລະຍະທາງທີ່ສຳຄັນທັງໝົດທີ່ພຣະເຢໂຮວາຮາຟາໃຫ້ການປິ່ນປົວ: ຜ່ານທາງພຣະ
ເຢຊູຄຣິດ. “ໃນພຣະກາຍຂອງພຣະອົງເອງພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັບແບກບາບຂອງພວກເຮົາໄປເຖິງຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ ເພື່ອເຮົາຈະ
ໄດ້ຕາຍເສັງຝ່າຍການບາບແລະມີຊີວິດຝ່າຍຄວາມຊອບທັມ ດ້ວຍບາດແຜຂອງພຣະອົງທ່ານທັງຫຼາຍກໍດີເປັນປົກ
ກະຕິແລ້ວ” (1 ເປໂຕ 2: 24). ພຣະເຈົ້າສັນຍາຈະປິ່ນປົວຄວາມເຈັບປວດຂອງທ່ານ, ຄວາມຜິດຫວັງຂອງທ່ານ, ອະ
ດີດຂອງທ່ານ, ແລະຄວາມບາບຂອງທ່ານ. ພຣະອົງສາມາດປ່ຽນຄວາມຂົມຂື່ນຂອງທ່ານໃຫ້ເປັນຄວາມຂົມຂື່ນຍິນດີ.
ຖ້າທ່ານຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ມາຮາ, ຄວາມຂົມຂື່ນໃນຄວາມຄິດແລະຈິດວິນຍານ ມີພຽງທາງດຽວທີ່ຈະເດີນຈາກມາຮາ
ໄປເຖິງເອລິມໄດ້ແມ່ນຫັນກັບມາຫາພຣະເຢໂຮວາຮາຟາ. ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະເຢໂຮວາຮາຟາຂອງພວກເຮົາ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຜູ້ປິ່ນປົວເຮົາ!

ນຳໃຊ້ຊີວິດ

**ພວກເຮົາຈະມີປະຕິກິຣິຍາຕອບສນອງແນວໃດ ເມື່ອພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າເຮົາຕື່ມນ້ຳຈາກບໍ່ນ້ຳຂອງຄວາມຂົມ
ຂື່ນຂອງມາຮາ? ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງນຶ່ງຂັ້ນຕອນໃນຄຳແນະນຳນີ້ ໃນອາທິດນີ້.**

- ❖ **ຈົ່ງຟັງ.** ຈົ່ງຕັ້ງໃຈຟັງສຽງຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍໃຈສັດຊື່. ພຣະອົງກຳລັງພະຍາຍາມສອນທ່ານຫຍັງໃນສະພາບ
ບັນຫາປັດຈຸບັນຂອງທ່ານ? ທ່ານຮຽນຮູ້ທັງແຕ່ຈາກພຣະເຈົ້າຜ່ານຈາກສະຖານະການນີ້? ປ່ຽນແປງຈຸດປະ
ສົງເປົ້າໝາຍໂດຍສັງເກດເບິ່ງວ່າພຣະເຈົ້າກຳລັງເຮັດຫຍັງແດ່ໃນການປະພຶດຕົວຂອງທ່ານ.
- ❖ **ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ.** ຈົ່ງຄົ້ນຫາເບິ່ງຖ້າວ່າມີພາກສ່ວນໃດແດ່ໃນຊີວິດຂອງທ່ານທີ່ບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງ. ຈົ່ງກັບໃຈໃໝ່ແລະ
ຫັນຫຼັງອອກຈາກການປະພຶດຕົວຫຼືນິສັຍທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ. ຫັນກັບມາຫາພຣະອົງຜູ້ທີ່ມີຄວາມປາດຖນາປິ່ນປົວ
ທ່ານ. ການເຊື່ອຟັງເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມເຂົ້າໃຈພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງລະມັດລະວັງ.
- ❖ **ຈົ່ງບຸກລະດົມຈິດໃຈ.** ໃຫ້ການບຸກລະດົມຈິດໃຈບາງຄົນທີ່ທ່ານຮູ້ວ່າຜູ້ນັ້ນກຳລັງຕື່ມນ້ຳຂົມ. ຊ່ວຍຊື່ທາງເຂົາ
ໃຫ້ມາພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ມອບຄວາມຫວັງ, ໃຫ້ການປິ່ນປົວ, ແລະສົມບູນທຸກປະການໃຫ້.

ທ່ານອາດຈະບໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກຄືກັບທ່ານດ້ານສິລປະດຽວນີ້, ແຕ່ພຣະຄຳພີເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນມີຄວາມໝັ້ນ
ໃຈວ່າພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນແມ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະເຄື່ອນຍ້າຍ
ອອກຈາກຄວາມຂົມຂື່ນ ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງກັບມາຫາພຣະເຢໂຮວາຮາຟາ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ບຳບັດຮັກສາ.

ອຸປະຖັມ ໂດຍລາວຊາວເທີນບັບຕິດສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ VR.